

Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse og Repræsentant for en Del af den i København værende Befolkning at gøre nogle Bemærkninger om Lovforslaget.

Jeg synes, at selve Forslagets Tekst er underlig kunstig med indviklede Regler, som ere meget vanskelige at forstaa, men naar man studerer Forslaget nøje, vil man finde det, som ligger til Grund for det. Hvad man skal finde, er det, som Forslagsstillerne kalde for Normalbyrdens Delingstal. Det er egentlig en Brøk, og denne Brøks Tæller dannes af fire kommunale Udgifter, nemlig Udgifterne til Skolevæsen, til Alderdomsforsørgelse, Fattigforsørgelse og Tilskud til De fattiges Kasse, og Brøkens Nævner er Formue- og Indkomstskatten. Naar den sidste af disse Summer divideres ind i den første, faar man Normalbyrdens Delingstal. Nu er det klart, at det vil have Betydning for en Kommune, at Brøkens Tæller bliver saa høj som mulig. Jo større de fire Summer, som skulle lægges sammen, blive i alt, des større bliver Delingstallet, og des mere vil der tilkomme Kommunen af det Tilskud, her er Tale om.

Men jeg finder, at den Maade, hvorpaa dette Delingstal skal skaffes til Veje, er meget ensidig. Man tager kun disse fire kommunale Udgifter. Der er imidlertid mange andre kommunale Udgifter, som der maa tages Hensyn til, og som ere lige saa nødvendige som disse fire Udgifter. Jeg vil spørge de ærede Forslagsstillere, hvorfor de ikke have villet tage andre kommunale Byrder med end netop de nævnte fire. Det foreliggende Forslag er i stærk Disfavør af Byerne. København og Frederiksberg ville jo slet intet faa af de Penge, her er Tale om, og det viser sig ogsaa, at Købstæderne kun ville faa en ganske ringe Del, nemlig 43,000 Kr. Resten vil tilfalde Landkommunerne, særlig de jyske, som alene for deres Part ville tage omtrent de 77 pCt. af Tilskuddet.

Det er ogsaa uheldigt, at man som Brøkens Nævner kun tager Formue- og Indkomstskatten. Det er saaledes, at man ude paa Landet søger at faa denne Skat trykket ned saa lavt som muligt og har lettere ved at gøre det end i Byerne, hvor man ganske anderledes kan komme til Bunds i Formue og Indtægt, end man kan i Landdistrikterne. Jeg siger derfor, at den Maade, hvorpaa Forslaget er affattet, er i højeste Grad i Disfavør af Byerne. Der er en Række kommunale Udgiftsposter, som jeg finder burde medtages. Det er Udgifter, som Landkommunerne

kun have i ganske ringe Grad, men som i meget høj Grad trykke Købstadkommunerne.

Jeg skal for Københavns Kommunes Vedkommende nævne en Række store Udgiftsposter, man kun i ringe Grad kender ude paa Landet. De store Bykommuner have selvfølgelig betydelige Udgifter til deres Administration. Denne Udgiftspost har her i København efter Regnskabet for 1908—09 andraget 1,337,000 Kr., Pensioner og Understøttelser, som staa i nøje Forbindelse hermed, have andraget 725,000 Kr. Saa er der en Udgift som f. Eks. Hospitalsudgiften, der her i København er 2 $\frac{1}{2}$ Million Kr. Den have Forslagsstillerne ikke villet have med i Beregningen. Der er en Udgiftspost som Sundhedsvæsenet, den andrager her i København 787,000 Kr. Der er Udgiften til Politi- og Fængselsvæsen, som i København andrager over 2 Mill. Kr. Der er Vej- og Kloakvæsenet, som er en meget betydelig Udgiftspost i en Bykommune, men ikke i tilsvarende Grad bliver til Udgift i en Landkommune. Denne Udgift androg her i København efter det sidste Regnskab 2,3 Mill. Kr. Der er endvidere en stor Bys Vandforsyning, som er en meget vigtig kommunal Opgave, det andrager her i København ikke mindre end 634,000 Kr. Tage vi en Ting som Brandvæsenet, er dette en Udgift, som ikke kommer til at trykke Landkommunerne ret meget, men derimod en Bykommune, og særlig en stor Kommune som København kommer til at afholde meget betydelige Udgifter til sit Brandvæsen. Det andrager efter sidste Regnskab 592,000 Kr. Og vil man medtage Udgiftsposter som Forrentning og Afdrag paa Gæld, vil man ogsaa her finde, at det særlig er Bykommunerne, som ere haardt trykkede. For Københavns Vedkommende andrager Gældens Forrentning efter sidste Regnskab 4,596,000 Kr. og Afdrag 920,000 Kr. Se, naar man vil tale om at fordele Statstilskuddet i Forhold til de Udgifter, Kommunerne bære, have Forslagsstillerne været i høj Grad ensidige ved kun at medtage disse 4 Udgiftsposter, som jeg her har nævnt.

Skal derfor dette Forslag fremmes, forekommer det mig, at der bør tages ganske anderledes Hensyn til samtlige Udgifter, som Kommunerne have, og særlig til de store Udgifter, som Købstadkommunerne have, og som Landkommunerne kun i ringe Grad kende til. Og ved de kommunale Udgifter kan man ikke andet end lægge Mærke til, hvad der er paabyrdet Kommunerne ved den nyere Tids Lovgiv-